

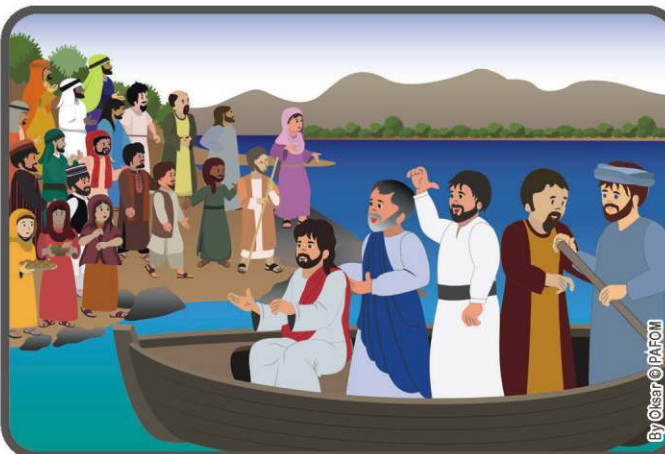

Dbajmy o otaczających nas ludzi

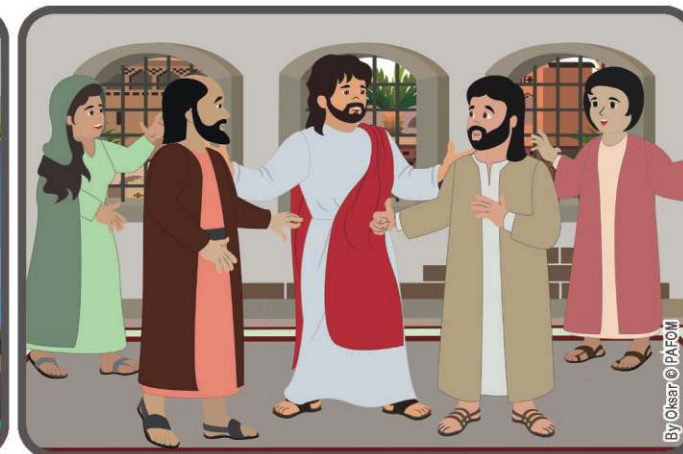
„Pan jest moim pasterzem, nie brak mi niczego” (Ps 23[22], 1)
(LIPIEC 2024, z liturgii niedzieli 21 lipca XVI okresu zwykłego)

Stado owiec pasie się na łące, spokojnie skubiąc trawę. Niedaleko nich na kamieniu siedzi pasterz, opiekuje się nimi i pilnuje, żeby nie przychodziły zagrażające im wilki. Pasterz kocha swoje owce i troszczy się o nie.

Tak postępował Jezus ze swoimi przyjaciółmi: pewnego dnia, widząc, że są zmęczeni proponuje, by popłynęli łodzią na drugi brzeg i odpoczęli w zacisznym miejscu. Ale kiedy tam przybyli, zobaczyli wiele osób, które na Niego czekały! Również o nich Jezus się troszczy, wyjaśniając im wiele rzeczy.

Jezus jest zawsze blisko i zwraca uwagę na każdego z nas. On nas zna i wzywa po imieniu. Nie chce, aby ktokolwiek się zagubił i czuł się samotny: kocha nas i pomaga nam otoczyć troską ludzi, którzy są wokół nas.

W wakacje mama musiała gotować obiad, a była trochę zmęczona. Zapytałem, czy mogę jej pomóc. Odpowiedziała, że tak i że robi klopsiki z mięsa mielonego.

Natychmiast zabrałem się do pracy i postępowałem zgodnie z instrukcjami, które mi dawała. Wymieszałem jajka z mięsem i pozostałymi składnikami, a następnie zrobiłem klopsiki. Mama je ugotowała, a wieczorem zjedliśmy smaczną kolację!

Mama była bardzo zadowolona i nie wydawała się już taka zmęczona! Teraz częściej się zdarza, że robię z nią klopsiki, żeby się nie męczyła i dlatego, że ona nie lubi mieszać składników.
(Damion z Holandii)